

WARUNKI PODEJMOWANIA DZIAŁALNOŚCI PRZEZ INWESTORÓW ZAGRANICZNYCH NA POLSKIM RYNKU

Katarzyna WITCZYŃSKA

Uniwersytet Wrocławski, Instytut Nauk Ekonomicznych, Wrocław; katarzyna.witczynska@uni.wroc.pl

Streszczenie. Celem niniejszego artykułu jest przedstawienie klimatu inwestycyjnego Polski tworzonego przez uwarunkowania ekonomiczne, społeczne, polityczne oraz prawno-administracyjne. Warunki ekonomiczno-gospodarcze informują inwestora zagranicznego o kondycji gospodarki kraju przyjmującego inwestycje.

Słowa kluczowe: bezpośrednie inwestycje zagraniczne, klimat inwestycyjny, delokalizacja.

CONDITIONS FOR TAKING ACTIVITIES THROUGH FOREIGN INVESTORS ON THE POLISH MARKET

Abstract: The purpose of this article is to present the investment climate of Poland created by economic, social, political and legal-administrative conditions. The economic and economic conditions inform the foreign investor about the condition of the economy of the country receiving the investment.

Keywords: foreign direct investment, investment climate, relocation.

1. Wprowadzanie

Przedsiębiorstwa poszukujące potencjalnej lokalizacji swoich inwestycji bezpośrednich, dokonują oceny klimatu inwestycyjnego poprzez określenie szans i zagrożeń, jakie mogą występować na rynkach zagranicznych. Państwa które według oceny ogółu, jak i analiz instytucji międzynarodowych rokuują najlepiej, są dla inwestorów najatrakcyjniejsze. Obszary chętne do przyjęcia bezpośrednich inwestycji powinny tworzyć warunki sprzyjające przedsiębiorstwom, respektując tym samym makroekonomiczne determinanty. Ich hierarchia zależy między innymi od typu inwestycji, motywów jej podjęcia, branży, w której

przedsiębiorstwo prosperuje czy od jego wielkości. Warto nadmienić, że podmioty gospodarcze postrzegają czynniki wyznaczające geograficzny obszar inwestycji, mając na uwadze swoje przewagi własnościowe i internalizacyjne. Zakres czynników lokalizacji obejmuje nie tylko warunki jakie istnieją dzięki władzom ponadnarodowym, państwowym czy samorządowym, ale też wyniki działań innych podmiotów z obszaru społeczno-gospodarczego. Omawiając makroekonomiczne sfery czynników lokalizacji bezpośrednich inwestycji należy zaznaczyć, że każdy ma spore znaczenie (Oczkowska, 2013). W nawiązaniu do grupy czynników środowiskowo-przestrzennych, ujmowanych także jako geograficzne, warto wskazać na wzrost znaczenia elementu dotyczącego środowiska naturalnego. Obywatele wielu państw posiadają już świadomość ekologiczną na takim poziomie, że oczekują od inwestorów poczucia za nie odpowiedzialności i wdrażania akcji prośrodowiskowych. Stan środowiska ma również wyraźny wpływ na jakość zasobów naturalnych wykorzystywanych w funkcjonowaniu przedsiębiorstwa (Oczkowska, 2013). Promując działania mające na celu ochronę otoczenia naturalnego, inwestorzy są w społeczeństwie korzystniej odbierani. Jeżeli chcą zaistnieć na rynku globalnym, muszą brać pod uwagę dodatkowe obowiązki związane z ich działalnością na danym terytorium, gdyż kraje stale wprowadzają akty prawne zakładające konieczność troski i protekcji środowiska. Klimat polityczno-prawny jest najdokładniej analizowany przez przedsiębiorstwa zagraniczne zamierzające dokonać inwestycji w krajach rozwijających się. Niejednokrotnie są to regiony niestabilne politycznie, co powoduje wzrost ryzyka, jednak warto mieć na uwadze ich spore potrzeby inwestycyjne. Oferowane przez nie zachęty inwestycyjne nie powinny być uzależnione od spełnienia surowych warunków, gdyż cały proces sprostania im może zniechęcić inwestorów. Czynniki polityczno-prawne w dużym stopniu zależą od ruchów władzy rządowej. Do jej obowiązków należy dostosowanie ograniczeń i celów do poszczególnych grup firm czy dla przedsiębiorstw jednego typu. W odmiennym stopniu różnej wielkości jednostki odbierają nałożone ograniczenia (Lizińska, 2012). Determinanty obejmujące sferę administracyjną rozpatruje się jako zakres ingerencji czynników państwowych na życie gospodarcze w którym działa ulokowana inwestycja bezpośrednia (Kozłowska, 2015). Dużą rolę odgrywa tu administracja samorządowa i rządowa. Inwestorzy zwracają uwagę na status podmiotów zagranicznych w danym kraju czy sprawną procedurę umożliwiającą wejście na tamtejszy rynek. Pomocą na każdym etapie powinny służyć dobrze skoordynowane organy administracyjne. Zważając na uwarunkowania społeczno-kulturowe warto zwrócić uwagę na to, że w ich zakresie leży oddziaływanie na rozmiary i strukturę popytu na konkretne towary czy usługi oferowane przez dany podmiot gospodarczy. W tej sferze upowszechniają się wzorce i style konsumpcji (Oczkowska, 2015). W odmienny sposób obywatele reagują na zagraniczne produkty. Jedne społeczeństwa nabywają je niechętnie, gdyż cenią sobie lokalne wyroby do których są przyzwyczajeni. Są nieprzekonani do nowych marek oraz ich jakości. Inne natomiast traktują je jako wyprodukowane na wyższym poziomie i bardziej ekskluzywne. Aspekty religijne czy kulturowe decydują

również o zmniejszeniu lub zaprzestaniu popytu na pewne dobra. Sferę ekonomiczną odzwierciedlają głównie wskaźniki makroekonomiczne. Najistotniejsza jest dynamika PKB, mówiąca o wzroście gospodarczym, pozwalająca jednocześnie określić siłę nabywczą, która wzrasta z poprawą sytuacji finansowej konsumentów. Na kolejnym miejscu klasyfikuje się stopa inflacji. Jeżeli osiąga wysoki poziom, gospodarka jest poddana destabilizacji, zmniejsza to bodźce do podejmowania inwestycji bezpośrednich gdyż dochodzi do zmian kursów walut. Wszystkie wskaźniki są ze sobą ściśle powiązane i wymagają dogłębnej analizy czynników które je kształtują. Otoczenie technologiczne przedsiębiorstwa jest kształtowane przez wdrożone w danym kraju technologie oraz fakt, czy są dopracowywane. Istotny jest stały progres i doksztalcenie, aby nasilać zdolności w obszarze nowoczesnych systemów informatycznych. Niepewność inwestycyjna przekłada się na kształtowanie poszczególnych wielkości ekonomicznych na akceptowanym poziomie. Jeśli jednak dobra kondycja gospodarki zostanie połączona ze stabilnością polityczną, spodziewać się można napływu zagranicznego kapitału na dane terytorium. Zagraniczny przedsiębiorca wówczas dopiero zaczyna rozważać pozostałe determinanty. Jedną z cech bezpośrednich inwestycji jest ich zaangażowanie na długi okres. Inwestorzy niechętnie lokują środki pieniężne w państwach, w których istnieje zagrożenie zachwiania równowagi polityczno-prawnej. Taka sytuacja może wywrzeć negatywny wpływ na prowadzoną przez nich działalność.

2. Zachęty inwestycyjne przyciągające inwestorów do Polski

W celu przyciągania nowych inwestorów zagranicznych oraz kreowania nowych miejsc pracy w okresie transformacji utworzono w Polsce Specjalne Strefy Ekonomiczne oraz Parki Przemysłowe i Technologiczne.

Specjalne Strefy Ekonomiczne

Specjalne Strefy Ekonomiczne (SSE) to powiązanie potrzeb inwestorów z potrzebami poszczególnych regionów, na terenie, których zostały utworzone. Strefa to wydzielona administracyjnie i niezamieszkała część terytorium kraju, przeznaczona do prowadzenia działalności gospodarczej na preferencyjnych warunkach. Przedsiębiorca w SSE ma zapewnione ulgi podatkowe, a dodatkową korzyścią jest możliwość rozpoczęcia działalności na specjalnie przygotowanym, uzbrojonym terenie. SSE zostały utworzone głównie w celu (Raport KMPG, 2009):

- przyspieszenia rozwoju gospodarczego regionów,
- tworzenia nowych miejsc pracy,
- zagospodarowania majątku poprzemysłowego i infrastruktury,
- przyciągnięcia do Polski inwestorów zagranicznych (Rozporządzenie Rady Ministrów z 10.12.2008 r.).

Istotną korzyścią, jaką daje inwestowanie w SSE, jest możliwość obniżenia kosztów poprzez wykorzystanie ulgi podatkowej. Polega ona na zwolnieniu przedsiębiorcy z podatku dochodowego. Stanowi ona tzw. regionalną pomoc publiczną służącą przyspieszeniu rozwoju najsłabiej funkcjonujących regionów UE poprzez wspieranie nowych inwestycji i tworzenie miejsc pracy. Dopuszczalna wysokość pomocy regionalnej, jaką może uzyskać inwestor, zależy od lokalizacji przedsięwzięcia, wysokości nakładów inwestycyjnych lub kosztów zatrudnienia nowych pracowników, jak również wielkości przedsiębiorstwa zgodnie z mapą pomocy regionalnej, która określa wysokość pomocy dla każdego regionu. Minimalna wysokość nakładów inwestycyjnych uprawniająca do korzystania z pomocy publicznej w SSE wynosi 100 tysięcy euro (Raport PAIZ, 2016).

Zezwolenia na prowadzenie działalności w Specjalnych Strefach Ekonomicznych wydaje zarząd każdej strefy. W Polsce powstało czternaście specjalnych stref ekonomicznych. Na Dolnym Śląsku najważniejszymi ośrodkami przyciągania inwestorów są trzy Specjalne Strefy Ekonomiczne w Legnicy, Wałbrzychu i Kamiennej Górze. Legnicka SSE (LSSE) ustanowiona została w 1997r. na okres dwudziestu lat. Położona jest w centralnej części województwa dolnośląskiego. Zajmuje ona obszar 457 hektarów terenów inwestycyjnych - najczęściej typu greenfield. Składa się z 12 podstref: Legnica, Legnica 2, Legnickie Pole, Polkowice, Krzywa, Złotoryja, Lubin, Chojnów, Głogów, Przemków, Prochowice i Środa Śląska. Strefę charakteryzuje dogodna lokalizacja. Wiodącą branżą jest tutaj motoryzacja. Inwestorzy pochodzą głównie z Niemiec, ale też z Francji, Japonii, Wielkiej Brytanii i Ameryki. Największymi inwestorami są Volkswagen Motor Polska, Volkswagen AG, Sitech GmbH, Gates Polska, Rogal Europa, Voss Automotive Polska, Winkelmann, Brugman Fabryka Grzejników. Wałbrzyska SSE Invest Park (WSSE) powstała w 1997r. Jest jedną z największych i najszybciej rozwijających się stref przemysłowych w kraju, w ścisłej czołówce krajowych podmiotów tego typu. Położona jest w południowo-zachodniej Polsce, w woj. dolnośląskim i składa się z 40 podstref, z których 24 położone są na terenie Dolnego Śląska; są to Wałbrzych, Nowa Ruda, Kłodzko, Dzierżoniów, Żarów, Jelcz-Laskowice, Kudowa Zdrój, Świdnica, Wrocław, Oława, Strzelin, Bielawa, Strzegom, Brzeg Dolny, Bolesławiec, Wiązów, Wołów, Ząbkowice Śląskie, Syców, Świebodzice, Bystrzyca Kłodzka, Twardogóra, oraz Oleśnica. Atutem strefy jest korzystna komunikacja z największymi ośrodkami przemysłowymi w Polsce i w Europie. Od początku funkcjonowania strefy podjęło w niej działalność 141 firm. Najwięcej inwestycji podjęto w sektorze AGD i motoryzacji (<https://invest-park.com.pl/>, 2012). Główni inwestorzy WSSE to Toyota Motor, WABCO Polska, BASF, Autolive Polska. Kamiennogórska SSE Małej Przedsiębiorczości (KSSEMP) utworzona została na podstawie ustawy z 20.10.1994r. o Specjalnych Strefach Ekonomicznych będzie działała do 2020r. Strefa usytuowana jest na obszarze woj. dolnośląskiego oraz wielkopolskiego. KSSEMP dysponuje terenami inwestycyjnymi na terenie miast: Jawor, Jelenia Góra, Kamienna Góra, Lubań, Kowary, Ostrów Wielkopolski, Piechowice oraz gmin: Dobroszyce, Gryfów Śląski, Janowice Wielkie, Kamienna Góra,

Nowogrodzic, Odolanów, Lubawka, Prusice, Żmigród. Obszar ten cechuje rozwinięta gospodarka wielosektorowa, dynamiczny rozwój małych i średnich przedsiębiorstw oraz wysoki poziom usług. Ze względu na lokalizację w KSSMP dominuje kapitał niemiecki (www.stemp.pl, 2012). Ponadto na terenie woj. dolnośląskiego znajduje się również jedna podstrefa Tarnobrzeskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej TSSE, a mianowicie Wrocław-Kobierzyce. Obszar ten jest zarządzany przez Oddział Agencji Rozwoju Przemysłu S.A. we Wrocławiu. Podstrefa zlokalizowana jest w bezpośrednim sąsiedztwie Wrocławia i autostrady A4. Otworzono ją w październiku 2005r. w celu realizacji projektu europejskiego centrum produkcji koreańskiego koncernu LG. Na tym terenie swoją siedzibę ma m.in. spółka Leoni Kabel. Specjalne Strefy Ekonomiczne stały się instrumentem sprzyjającym rozwojowi nowych inwestycji produkcyjnych i wydatnie przyczyniły się do tworzenia infrastruktury gospodarczej oraz nowych i elastycznych miejsc pracy, doprowadzając do wzrostu produkcji oraz zwiększenia PKB. Stanowią one istotne wsparcie procesów restrukturyzacji dotychczasowych regionów przemysłowych o zdywersyfikowanej strukturze branżowej.

3. Parki przemysłowe i technologiczne

Parki Przemysłowe są podmiotami, które posiadają wszystkie cechy instytucji wspierającej rozwój przedsiębiorczości i aktywności gospodarczej. W Europie Zachodniej jest to stosunkowo dobrze znana formuła działania zorganizowanych obszarów przemysłowych mających na celu wytworzenie nowego porządku gospodarczego na określonym terenie, przyciąganie nowych podmiotów gospodarczych oraz kreowanie nowych miejsc pracy. Tym samym Parki Przemysłowe są jednym z ważniejszych instrumentów rozwoju regionalnego, także w naszej rzeczywistości gospodarczej. W strategii rozwoju woj. dolnośląskiego sformułowano wizję Dolnego Śląska, jako europejskiego regionu węzłowego (Strategia Rozwoju woj. dolnośląskiego do roku 2020, 2012). Przedstawia ona aspiracje województwa do odgrywania szczególnej roli na mapie Unii Europejskiej. Rolą regionu węzłowego, który cechowałby się wysokim stopniem progresji społeczno-gospodarczej, jest pobudzanie aktywności gospodarczej i tworzenie znakomitych warunków do rozwoju przedsiębiorczości i innowacyjności.

Parkiem Technologicznym jest zespół wyodrębnionych nieruchomości wraz z infrastrukturą techniczną, który utworzony został w celu realizowania przepływów wiedzy i technologii pomiędzy jednostkami naukowymi a przedsiębiorcami. Przedsiębiorcom wykorzystującym nowoczesne technologie są tam oferowane usługi w zakresie doradztwa w tworzeniu i rozwoju przedsiębiorstw, transferu technologii, przekształcenia wyników badań naukowych i prac rozwojowych, innowacji technologicznych oraz tworzenia korzystnych warunków działalności gospodarczej (Matusiak et al., 2005). Wspierane przez władze lokalne

Parki przyciągają do regionu nowych inwestorów motywowanych następującymi korzyściami:

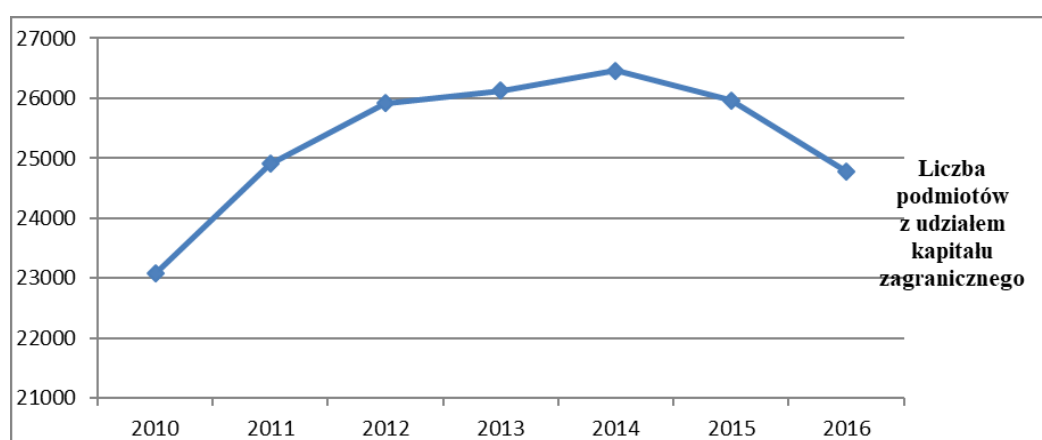
- obniżeniem kosztów stałych działalności transportu,
- użytkowania infrastruktury i eksploatacji majątku,
- ulgami w podatkach i opłatach lokalnych,
- korzystaniem z ulg pomocniczych, takich jak doradztwo biznesowe, obsługa prawna i księgowość, transfer technologii,
- korzystaniem z usług kooperacyjnych przez wykorzystanie potencjału z restrukturyzowanego przedsiębiorcy,
- prawem do ubiegania się o pomoc z ustawy o finansowym wspieraniu inwestycji.

Na terenie województwa dolnośląskiego najwcześniej, bo w 1998r., powstał Wrocławski Park Technologiczny (WPT), usytuowany w planowanym przez miasto południowo-zachodnim paśmie aktywności gospodarczej. Teren WPT jest skomunikowany z autostradą międzynarodowym portem lotniczym oraz z centrum Wrocławia. Jego celem jest tworzenie warunków dla wykorzystania naukowego i przemysłowego potencjału Wrocławia i regionu oraz stymulacja rozwoju przemysłu zaawansowanych technologii. Na jego terenie działa ponad pięćdziesiąt przedsiębiorstw z sektora IT, elektroniki, biotechnologii, motoryzacji, jest on największym skupiskiem firm technologicznych w Polsce.

Kolejnym Parkiem na terenie stolicy Dolnego Śląska jest Wrocławski Park Przemysłowy (WPP), którego zarządcą od marca 2005r. jest DOZAMEL Sp. z o.o. Koncentracja wiedzy z zakresu zarządzania obszarami i usługami przemysłowymi czyni teren parku idealnym miejscem do prowadzenia aktywności przemysłowej, przez krajowe i zagraniczne firmy produkcyjne. Zainwestowało tu już około 250 przedsiębiorstw z blisko 60 branż. Obok firm polskich mają tu swoje oddziały światowe koncerny m.in. Alstom Power, Bombardier Transportation, Delaval. Zorganizowana infrastruktura, dostęp do kompleksowych usług przemysłowych i poza przemysłowych jednolite środowisko biznesowe, konsekwentnie budowana silna marka Wrocławskiego Parku Przemysłowego oraz zwolnienia podatkowe są dużą zachętą dla nowych inwestorów, którzy rozważają rozpoczęcie działalności w naszym regionie. W Brzegu Dolnym w 2007r. podjęto decyzję o utworzeniu ukierunkowanego na branżę chemiczną Parku Technologicznego przy największej firmie w regionie PCC Rokita. Misją Parku jest stworzenie największego w Polsce ośrodka innowacyjności w branży chemicznej (www.chemipark.pl, 2012). Na terenie Legnicy funkcjonuje natomiast Park Technologiczny KGHM Letia. Współdziałają w nim firmy z branży metalurgicznej, teleinformatycznej i ochrony środowiska.

4. Inwestycje zagraniczne w Polsce

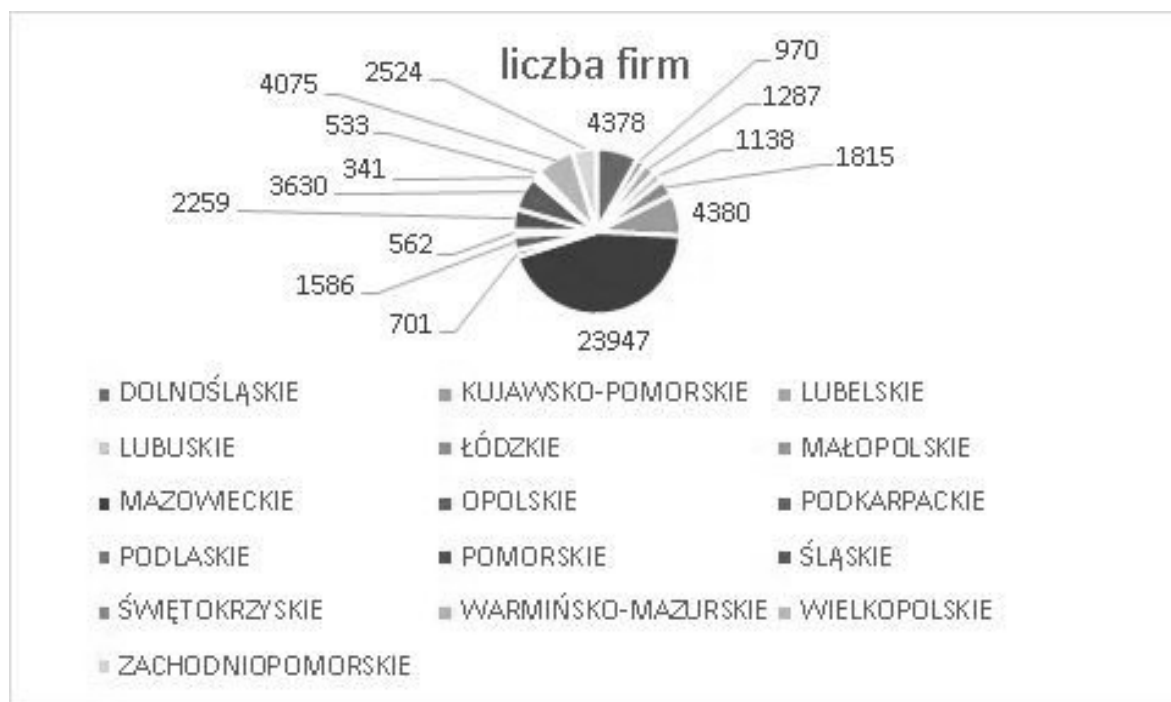
Na podstawie rysunku 1 można prześledzić, jak na przestrzeni lat zmieniała się liczba przedsiębiorstw w których ulokowano kapitał zagraniczny. Sukcesywny jej wzrost następował do roku 2014, lecz w 2015 roku zmalała gwałtownie o 1,9% w odniesieniu do roku poprzedniego. Jednakową - malejącą tendencję dostrzega się także w 2016 roku. Tłumaczone jest to głównie niepewną sytuacją wewnętrzną w Polsce w danym czasie, co przełożyło się na fakt, że inwestorzy dostrzegli w państwie niestabilność. Szybko zmieniające się prawo, nowe obciążenia podatkowe czy wzmożone wydatki socjalne zahamowały działania podmiotów inwestujących.

Rysunek 1. Zmiana liczebności podmiotów gospodarczych z udziałem zagranicznych środków pieniężnych w latach 2010-2016. Opracowanie własne na podstawie: <https://www.mpit.gov.pl>, 2017.

W ostatnich latach zauważalna jest stała tendencja co do liczby podmiotów z udziałem kapitału zagranicznego w Polsce (rysunek 1). Według danych Departamentu Przedsiębiorstw Głównego Urzędu Statystycznego od wielu lat zauważalna jest sytuacja, że zakładane są głównie przedsiębiorstwa oparte na Kodeksie Spółek Handlowych. Największą ilość omawianej zbiorowości stanowią spółki z ograniczoną odpowiedzialnością - około 93%, ilość spółek akcyjnych jest w granicy 3,9%, spółek komandytowych 2%, oddziałów przedsiębiorców zagranicznych 0,7%, zaś pozostałych form prawnych 0,4%. Niewielkie wzrosty udziałów form prawnych, wymienionych jako ostatnie (spółek komandytowych, oddziałów oraz pozostałych form prawnych) w ogólnej liczbie podmiotów z kapitałem zagranicznym, zauważalne są systematycznie w latach 2015 oraz 2016. Po analizie raportów zauważalne jest, że na przestrzeni analizowanych lat przeważają firmy działające w branży handlowej, naprawy pojazdów samochodowych oraz przetwórstwa przemysłowego. Publikacje Głównego Urzędu Statystycznego podają, że największymi inwestorami w Polsce są odpowiednio Holandia, Francja i Niemcy. Według Centralnego Ośrodka Informacji Gospodarczej w Polsce zarejestrowanych jest 54 126 aktywnych spółek kapitałowych z udziałem kapitału zagranicznego - według stanu na dzień 5 października 2017 roku.

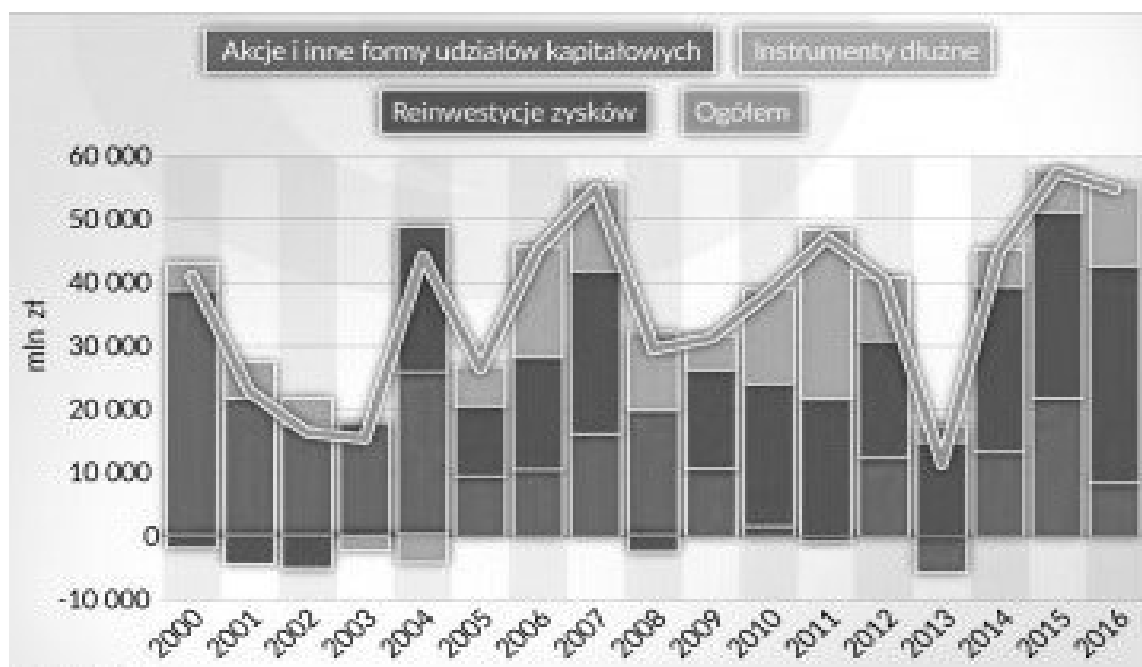
W 2015r. powstało takich spółek 6706 a w 2016 r. 7122, a w 2017 r. 5014. Najsilniej nowych zagranicznych inwestorów przyciąga woj. mazowieckie 44,24%, małopolskie 8,09%, dolnośląskie 8,09%. Poniżej na rysunku 2 jest zestawienie aktywnie działających firm z kapitałem zagranicznym w układzie wojewódzkim.

Rysunek 2. Aktywnie działające firmy z kapitałem zagranicznym w układzie wojewódzkim. Zaczepnięte z: <http://www.coig.com.pl/inwestorzy-zagraniczni-w-polsce.php>, 2018.

W 2016 roku napływ kapitału netto z tytułu zagranicznych inwestycji bezpośrednich w Polsce wyniósł 54,9 mld zł (rys. 3). Był on tylko o 2,6 mld zł niższy niż w rekordowym 2015 roku i o 9,9 mld zł wyższy niż rok wcześniej. Znaczny napływ kapitału w ostatnich latach wynikał przede wszystkim z wysokich zysków osiągniętych przez podmioty bezpośredniego inwestowania oraz z reinwestycji tych zysków. Polscy inwestorzy bezpośredni dokonali w 2016 roku transakcji o rekordowej wartości 31,8 mld zł – o 13,0 mld zł, tj. o 69% więcej niż w poprzednim roku. Blisko połowę tej kwoty stanowiły jednak transakcje związane z reorganizacją funduszy inwestycyjnych, powodujące zmniejszenie inwestycji portfelowych i odpowiedni wzrost inwestycji bezpośrednich. W tym samym czasie inwestycje bezpośrednie na świecie spadły o 2%, choć w dalszym ciągu utrzymywały się na wysokim poziomie (Raport NBP, 3.1.2018).

Rysunek 3. Transakcje z tytułu zagranicznych inwestycji BIZ w Polsce w latach 2000-2016. Zaczerpnięte z: Raport NBP, 2018.

W 2016 roku napływ kapitału netto z tytułu zagranicznych inwestycji bezpośrednich w Polsce wyniósł 54,9 mld zł. Był on tylko o 2,6 mld zł niższy niż w rekordowym 2015 roku i o 9,9 mld zł wyższy niż rok wcześniej. Znaczny napływ kapitału w ostatnich latach wynikał przede wszystkim z wysokich zysków osiąganych przez podmioty bezpośredniego inwestowania oraz z reinwestycji tych zysków. Polscy inwestorzy bezpośredni dokonali w 2016 roku transakcji o rekordowej wartości 31,8 mld zł – o 13,0 mld zł, tj. o 69% więcej niż w poprzednim roku. Blisko połowę tej kwoty stanowiły jednak transakcje związane z reorganizacją funduszy inwestycyjnych, powodujące zmniejszenie inwestycji portfelowych i odpowiedni wzrost inwestycji bezpośrednich. W tym samym czasie inwestycje bezpośrednie na świecie spadły o 2%, choć w dalszym ciągu utrzymywały się na wysokim poziomie (Raport NBP, 2016).

5. Podsumowanie

W niniejszym artykule zaprezentowano istotność tematyki klimatu inwestycyjnego, a jej charakterystyki dokonano na przykładzie Polski. Podjęto próbę analizy wielkości napływu bezpośrednich inwestycji zagranicznych oraz tego, jak pod jego wpływem kształtowały się wybrane wskaźniki makroekonomiczne. Na podstawie badań prowadzonych przez agencje krajowe przedstawiono, jak polska gospodarka widziana jest przez inwestorów, którzy już ulokowali swój kapitał na tym terytorium. Ich opinia była związana ze sprecyzowaniem mocnych i słabych stron państwa. Według danych Polskiej Agencji Inwestycji i Handlu

Polska jest atrakcyjnym krajem dla inwestorów zagranicznych. W raportach międzynarodowych koncernów dotyczących atrakcyjności inwestycyjnej poszczególnych krajów, wśród mocnych stron Polski wymieniana jest głównie makroekonomiczna stabilność gospodarcza, która ma tendencję wzrostową. Doceniany jest stały wzrost przedsiębiorczości oraz odpowiednia wielkość rynku wewnętrznego. Zaletą jest również możliwość uzyskania pomocy finansowej oraz starania się o środki pieniężne z funduszy europejskich.

Bibliografia

1. Inwestorzy zagraniczni w Polsce. (15.01.2018) Available online: <http://www.coig.com.pl/inwestorzy-zagraniczni-w-polsce.php>
2. Kozłowska, M. (2015). *Determinanty atrakcyjności Polski w aspekcie napływu bezpośrednich inwestycji zagranicznych*. Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach.
3. Lista inwestorów działających na terenie WSSE „INVEST-PARK”. (07.01.2018). <https://invest-park.com.pl/2012>
4. Lizińska, W. (2012). *Klimat inwestycyjny jako czynnik bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Polsce (studium na poziomie układów terytorialnych)*. Olsztyn: Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.
5. Oczkowska, R. (2013). *Międzynarodowa ekspansja przedsiębiorstw w warunkach globalizacji*, Warszawa: Difin.
6. Przewodnik po Specjalnych Strefach Ekonomicznych w Polsce. (22.01.2018). Available online: <https://www.paih.gov.pl/files>
7. Strategia Rozwoju woj. dolnośląskiego do roku 2020. (15.01.2018). Available online: www.umwd.dolnyslask.pl.
8. Zagraniczne inwestycje bezpośrednie w Polsce i polskie inwestycje bezpośrednie za granicą w 2016 roku. (12.02.2018). Available online: www.nbp.pl/publikacje/ib_raporty.